

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Tachově rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. 4. 2023 samosoudkyní Mgr. Petrou Psohlavcovou, **t a k t o** :

obžalovaný

██████████, narozený ██████████, trvale bytem ██████████, ██████████
██████████

je vinen, že

1. v době od ██████████ do ██████████, kdy nastoupil do výkonu trestu, v obcích ██████████ a ██████████ ani na jiném místě v rozporu se svojí povinností vyplývající z § 910 odst. 1 občanského zákoníku, které si byl vědom, záměrně řádně a pravidelně nehradil výživné na své nezletilé děti, a to nezletilého ██████████, narozeného ██████████, ve výši nejméně 1.050 Kč měsíčně a nejvýše 1.350 Kč měsíčně, ██████████, narozeného ██████████, ve výši nejméně 700 Kč měsíčně a nejvýše 900 Kč měsíčně, ██████████, narozenou ██████████, ve výši nejméně 700 Kč měsíčně a nejvýše 900 Kč měsíčně, a na ██████████, narozeného 5. 2. 2013, ve výši nejméně 700 Kč měsíčně a nejvýše 900 Kč měsíčně, přičemž na výživném uhradil poštovními poukázkami ze dne 4. 11. 2019 částku 500 Kč jako část výživného za daný měsíc na všechny děti dohromady, ze dne 16. 6. 2020 částku 1.500 Kč jako část běžného výživného za daný měsíc na všechny děti dohromady, ze dne 11. 2. 2021 a ze dne 16. 4. 2021 vždy částku 1.000 Kč v každém uvedeném měsíci jako část běžného výživného za dané měsíce na všechny děti dohromady,

2. v době od ██████████ do ██████████ v obcích ██████████ ani na jiném místě v rozporu se svojí povinností vyplývající z § 910 odst. 1 občanského zákoníku, které si byl vědom, záměrně vůbec neplatil výživné na své syny ██████████, narozeného ██████████, ve výši nejméně 525 Kč měsíčně a nejvýše 675 Kč měsíčně, a ██████████, narozeného ██████████, ve výši nejméně 525 Kč měsíčně a nejvýše 675 Kč měsíčně,

tedy pod body 1. a 2. úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat nebo zaopatřovat jiného po dobu delší než 4 měsíce,

čímž spáchal

dvojnásobný přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří (3) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s ostrahou.

Odůvodnění

1. Provedeným dokazováním v hlavních líčeních soud zjistil a má za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku rozsudku. Obžalovaný se ve věci cítil být nevinný, s podanou obžalobou nesouhlasil. Ve věci již jednou okresní soud rozhodl rozsudkem dne 23. 8. 2022. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 11. 2022, č.j. 50To 324/2022 – 441, byl k odvolání státního zástupce zrušen tento rozsudek Okresního soudu v Tachově ze dne 23. 8. 2022, č.j. 1T 126/2021 – 426, a věc byla vrácena okresnímu soudu k novému rozhodnutí. Krajský soud vytkl okresnímu soudu, že (1) ve výroku pod bodem 1. chybí, že nezletilé děti jsou děti obžalovaného. (2) Ve výroku rozsudku absentuje závěr o výši vyživovací povinnosti obžalovaného vůči jeho nezletilým dětem, závěr o vyživovací povinnosti obžalovaného není jednoznačný, obsahoval pouze určité procentuální rozmezí možností hradit výživné. Závěr o výši vyživovací povinnosti, kterou byl obžalovaný schopen hradit vzhledem k svým schopnostem, se musí promítnout do výroku rozsudku. (3) Dle krajského soudu o vině obžalovaného přetrvávají mezi okresním soudem a státním zástupcem rozpory ohledně konkrétní výše výživného, proto okresní soud má důsledně zhodnotit provedené důkazy, a vysvětlit, jaké výživné měl podle něj obžalovaný ve vymezeném období na jeho jednotlivé děti platit. (4) Popis skutku v případě neplacení výživného musí obsahovat údaj, zda soudem stanovené výživné obžalovaný neuhradil vůbec, či zda jej nehradil řádně ve stanovené výši a pravidelně měsíčně. V druhém případě je třeba do výroku promítnout jednotlivé platby výživného za žalované období, ke kterým ze strany obžalovaného došlo. (5) Dále je nutno vystihujícím způsobem popsat subjektivní stránku ve formě úmyslu daného trestného činu.
2. **Obžalovaný** při hlavním líčení dne 1. 2. 2022 vypověděl, že si je vědom své vyživovací povinnosti ke všem svým dětem. Synové [REDAKCE], před tím, než byl odsouzen za trestnou činnost v souvislosti s drogami, když bydlel ve [REDAKCE] v období roku 2019 do roku 2020, k němu chodili obden. [REDAKCE] u něho bydlel, u toho byla přítomna sociální pracovníce [REDAKCE] [REDAKCE] Byl tam se svojí přítelkyní a se svým nevlastním synem. Bydleli u nich, starali se o ně. Když jim nenakoupil věci, dal každému po 1.000 Kč, za 14 dní za ním přišli, že do školy nemůžou jít, že na to nemají peníze. Znovu dostali peníze, dostávali od něho peníze každý druhý den. Dostávali 500 Kč tak obden. V době, kdy dělal drogy, většinu peněz investoval do dětí. Jak do [REDAKCE] tak do [REDAKCE]. Podle něho synům [REDAKCE] nedlužil žádné výživné. Obžalovaný dále uvedl, že [REDAKCE] (matka nezletilých dětí u skutku

pod bodem 1. rozsudku) s ním byla ve styku, žádala ho o pomoc, k tomu má svědky, seděla s ním v autě, na facebooku od ní má zprávy, přesto ona tvrdí, že s ním nebyla ve styku. Byla vdaná za [REDAKCE] a po dobu 12 let si nechávala vyplácet alimony od cizího chlapa. Dále doplnil, že sice není dokonalý otec, neříká, že alimony platil poctivě, ale na základě výsledku svědků se lze dopracovat k tomu, že dluží přibližně 40.000 Kč. [REDAKCE] dával v období 2019 až 2020 jednou za měsíc třeba 8.000 Kč, 10.000 Kč, 12.000 Kč. Když nastoupil do [REDAKCE], kde dělal zástupce mistra, dával [REDAKCE] měsíčně 10.000 Kč. Kromě toho pracoval brigádně jako elektrikář. Žádné dokumenty o placení nemá. [REDAKCE] ho totiž žádala, jestli by to mohlo zůstat mezi nimi, protože brala peníze ze sociálky, přitom ho ujišťovala, že se nemusí ničeho bát, že ho nepůjde nahlásit, chtěla si brát peníze jak od něho, tak od úřadu. S vyčíslením dluhu na výživném 104.000 Kč obžalovaný nesouhlasil, myslí si, že dluh na výživném je maximálně ve výši 40.000 Kč. Tento dluh chtěl také zaplatit s pomocí nového zaměstnavatele, což mu však nakonec nevyšlo. V období od února 2019 do dubna 2019 a od července 2019 do června 2021 byl na tom s příjmem špatně. [REDAKCE] si nabrala auta na leasing, hypotéky, v tu dobu byli ještě manželé, takže dluh spadl i na něho, takže je v exekuci z roku 2005, kdy byl ve výkonu trestu. Ve výkonu trestu byl i v roce 2014, 2015, 2016. Jeho dluhy činí 1.500.000 Kč. Když pracoval [REDAKCE], měl příjem 7.000 Kč, v [REDAKCE] okolo 20.000 Kč. Před tím páchal trestnou činnost, vydělával si tak, aby mohl platit výživné, měl více, než dostával v [REDAKCE]. V rozhodném období platil nájem 13.000 Kč, následně 6.500 Kč, elektřinu ve výši 2.000 Kč, vodu 1.500 Kč. Celkové náklady činily 20.000 Kč, po dubnu 2019 bydleli s přítelkyní u jejích rodičů, kde přispívali 2.000 Kč až 3.000 Kč měsíčně. Od 1. 9. 2020 bydlí ve [REDAKCE] kde platí nájem 8.500 Kč. Žádné dávky v rozhodném období nebral, nežádal o snížení výživného. V rozhodném období se s [REDAKCE] stýkal hodně, kupoval jim dárky. Paní [REDAKCE] mu styk s dětmi zakazovala, to řešil se soudní úřednicí. Při návštěvě u [REDAKCE] dal dětem [REDAKCE] po 100 Kč, koupil dětem také sladkosti, chtěl dát paní [REDAKCE] peníze, ona ho tam začala napadat a urážet. Peníze si paní [REDAKCE] brala na hřišti [REDAKCE]. V rozhodném období neutrácel za návykové látky, pouze kouřil, krabičku má na pět dní. Z listinných důkazů byly dále k osobě obžalovaného zjištěny následující skutečnosti. Dle zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení byl obžalovaný od [REDAKCE] zaměstnán ve společnosti [REDAKCE], od [REDAKCE] a od [REDAKCE] ve společnosti [REDAKCE]. Dle zpráv úřadu práce byl obžalovaný veden jako uchazeč o zaměstnání od [REDAKCE], kdy byl sankčně vyřazen, dále byl veden jako spoluposuzovaná osoby na dávkách vyplacených [REDAKCE], byly mu dále vyplaceny dávky hmotné nouze, a to 1.000 Kč (mimořádná okamžitá pomoc z důvodu ohrožení sociálním vyloučením – po propuštění z vazby) dne 24. 7. 2019 a 16.000 Kč (mimořádná okamžitá pomoc na úhradu nezbytného jednorázového nezbytného výdaje) dne 27. 8. 2020. Pracovní hodnocení obžalovaného ze společnosti [REDAKCE], kde pracoval jako montážní dělník, je kladné. Dle zprávy společnosti [REDAKCE] nelze pracovní morálku hodnotit, pracovní poměr byl ukončen pro neomluvenou absenci.

3. Při hlavním líčení dne 20. 4. 2023 obžalovaný vypověděl, že se aktuálně zdržuje [REDAKCE]. Staršímu dítěti je 2,5 roku, mladšímu tři měsíce. Chtěl zaplatit alimony, řešil to s bankou. Den po hlavním líčení měl mít schůzku v bance. Chtěl soudu donést papír, že na výživném je zapláceno 26.525 Kč, ale bohužel potvrzení nemá. Exekutor mu měl zaplatit trojnásobek životního minima, což by měl dostat 21. 4. 2023, a to by chtěl odeslat [REDAKCE]. Jednalo by se asi o částku 14.500 Kč. Výživné neplatil, protože mu účet luxuje exekutor, má tam nulu, nenechali mu ani životní minimum. Nyní si udělal nový účet na švagra. Dlužné výživné se snaží hradit, posílá 1.000 Kč, 500 Kč, ale nemá nyní peníze, protože mu strhávají částky exekučně z příjmu a teď mu udělali exekuci na účet. Nyní ho živí přítelkyně. Běžné výživné teď neposílá. Doklady o hrazení dlužného výživného neměl s sebou, neboť všechny podklady dával bance. Následující týden bude řešit insolvenční se sociální pracovníci. V současné době pracuje ve společnosti [REDAKCE]. Jeho hrubý příjem činí 39.000 Kč hrubého měsíčně. Na účet mu chodí od 24.000 Kč do 26.000

Kč. Partnerka je na mateřské, její příjem činí 16.900 Kč. Z toho platí nájem, elektřinu, 2.000 Kč jim zůstává. Kupují sunar, pleny. Nyní bude chodit na melouchy. Dávky v současné době nepobírají. Obžalovaný dále vypověděl, že mezi ním a [REDAKCE] přetrvávají problémy ohledně styku s dětmi. Situaci řeší se sociálními pracovníci. K dotazu soudu obžalovaný uvedl, že si přesně již nevzpomíná, ale v období od listopadu 2019 do dubna 2020 nepracoval, žil ještě z drog.

4. Vina obžalovaného je u skutku pod bodem 2. prokazována výpovědí [REDAKCE] [REDAKCE] která se vyjádřila ke vztahu mezi obžalovaným a jeho dětmi, k placení výživného, ke svým poměrům. Uvedla, že je bývalá přítelkyně obžalovaného, bydlí v městském bytě, za nájem a energie platí cca 8.000 Kč, pobírá invalidní důchod, nejprve měla 10.000 Kč, teď má 15.000 Kč, pobírá příspěvek na bydlení, doplatek na bydlení a živobytí. Po finanční stránce jí hodně vypomáhali rodiče. Její děti ohroženy nikterak nebyly tím, že obžalovaný neplatil výživné. Obžalovaný dával synům dárky. Synové nemají žádné zdravotní problémy, chlapci obžalovaného navštěvovali, svědkyně však nevěděla, jestli jednou či vícekrát za týden. Obžalovaný jí dluží výživné asi za minulé tři roky, ale nechce to po něm. Výživné jí neplatil, neví, kolik činí dluh. Když za ním kluci přišli a poprosili ho o peníze, tak jim nějaké peníze dal. Někdy jim dal 100 Kč, 200 Kč, někdy 500 Kč, záleží, kolik měl. Když měli synové osmnácté narozeniny, jeden syn u obžalovaného spal, ale ne pravidelně. V roce 2019, 2020, 2021 s ním synové nežili. Dne 16. června 2021 synové ukončili školu [REDAKCE] a přihlásili se na úřad práce. V době epidemie synové byli doma, pak marodili.
5. Vina obžalovaného je u skutku pod bodem 2. dále prokazována i výpovědí [REDAKCE] [REDAKCE] syna obžalovaného, který se vyjadřoval ke vztahu ke svému otci a k placení výživného. Vypověděl, že alimenty v životě neviděl, nevěděl, jestli obžalovaný dával něco jeho matce. Když obžalovaný bydlel v [REDAKCE], stýkali se dvakrát, třikrát do týdne, to mu ještě nějaké peníze dával. Když bydlel obžalovaný ve [REDAKCE] již mu peníze nedával, viděli se tak dvakrát. Před tím mu přispíval na cigarety, na oblečení, dával mu tak 300 Kč, 400 Kč, 500 Kč, jak kdy. Dále uvedl, že v rozhodné době žil s matkou a bratrem. Nejprve chodil do školy na cukráře, pak ještě chodil [REDAKCE] na opraváře zemědělských strojů. Do školy nechodil, protože se mu nechtělo, a protože nebylo na školní pomůcky, na knížky, na sešity, na nic. V souladu s výpovědí svědka [REDAKCE] je **úřední záznam o podaném vysvětlení jeho [REDAKCE]** podle kterého obžalovaný neplatil výživné skoro vůbec, výživné neplatil ani po odsouzení k trestu domácího vězení za neplacení výživného. Po dobu studia je s bratrem vyživovala matka, nouzí netrpěli. Dluh na výživném se pohybuje i za uplynulé období okolo 100.000 Kč. Otec s nimi byl v telefonickém kontaktu, i se vídali. Tak jednou, dvakrát za měsíc jim dal obžalovaný 100 Kč, 200 Kč, aby si něco koupili, nejednalo se o výživné. Ke školní docházce uvedl, že po základní škole nastoupili na obor cukrář od září 2019, tam se jim nelíbilo, proto přestoupili na [REDAKCE] v průběhu školy opakovaně marodili, škola požadovala potvrzení, lékařka je z důvodu ohrožení Coronavirem nechtěla vidět, jejich matka nedostatečně vysvětlila důvod jejich nepřítomnosti, proto byli k 16. 6. 2021 vyřazeni ze školy pro zanechání studia.
6. V případě skutku pod bodem 1. je obžalovaný usvědčován výpovědí [REDAKCE] [REDAKCE], bývalé manželky obžalovaného. Ta se vyjadřovala k rodinným poměrům a k placení výživného ze strany obžalovaného. Vypověděla, že dluh je stále stejný, pohybuje se okolo 100.000 Kč. Obžalovaný platil jen částky dle předložených poštovních složenek. S dětmi se nestýká, nenapíše jim k Vánocům, narozeninám. Dále uvedl, že jejich náklady na bydlení se pohybují okolo 12.000 Kč měsíčně, žije s přítelem a dětmi. Pracuje jako pečovatelka, má příjem cca 20.000 Kč až 25.000 Kč měsíčně, v roce 2019 měla příjem 16.000 Kč měsíčně. [REDAKCE] je alergik, kupují mu dýchátka, což vychází na 2.500 Kč za dva měsíce. S finančními prostředky vychází díky svému příteli. Ke dni výslechu (22. 4. 2022) její partner byl v pracovní neschopnosti, čekal na operaci. Pobíral invalidní důchod, dohromady měl příjem cca 30.000 Kč. K dotazu obžalovaného svědkyně vypověděla, že po propuštění z výkonu trestu nejevil zájem o děti, ani se nesetkali. Následně připustila, že obžalovaný byl jednou [REDAKCE] Navštívil tehdy děti, ona tam vlítla a děti vzala a věci,

kteře přivezl, vyhodila. K dotazu soudu po předložení dopisu ve spise na č. l. 353 svědkyně uvedla, že dopis nepsala, že se nejedná o její rukopis. Dle tohoto dopisu, který předložil obžalovaný s tím, že mu přišel do výkonu trestu v únoru 2022, pisatelka (podepsaná [REDAKCE]) mj. lituje rozvodu, uvádí, že nechce, aby šel zase sedět, ale chce pro děti tátu, když někde ukáže tento dopis, vše zapře. Že pokud řekne pravdu, bojí se, že jí budou soudit, že na ní dá žalobu pro křivé obvinění, ale když jí dával peníze, nemá žádný doklad. K tomuto dopisu soud na základě zprávy vězeňské služby zjistil, že obyčejné zásilky nepodléhají evidenci. Obžalovaný dále soudu předložil fotografii z 12. 5. 2020, kde je z větší dálky vyfocena osoba s blondatými vlasy, nejspíše žena, ve vozidle. Z této fotografie však nebylo vůbec zřejmé, o koho se jednalo. K tomu obžalovaný uvedl, že se jedná o [REDAKCE] s tím, že to má vyvrátit její tvrzení o tom, že se od roku 2017 kromě jednoho případu neviděli. Svědkyně k dotazu soudu uvedla, že s obžalovaným nebyla v květnu 2020 v kontaktu.

7. K návrhu obžalovaného soud vyslechl svědka [REDAKCE], přítele svědkyně [REDAKCE]. Ten vypověděl, že je v invalidním důchodu, jeho příjem činí 18.000 Kč. Hrazení nákladů na domácnost mají s [REDAKCE] rozděleno. Nikdy nebyl přítomen předání výživného ze strany obžalovaného [REDAKCE] pouze zaznamenal, že jí asi dvakrát přišla složenka.
8. K návrhu obžalovaného byla vyslechnuta svědkyně [REDAKCE], známá obžalovaného, která se vyjádřila k okolnostem předávání peněz synům obžalovaného v roce 2019 a ke vztahu obžalovaného k jeho synům. Vypověděla, že bydlela u obžalovaného asi tři roky zpátky půl roku, v roce 2019. V tu dobu chodili tak 4x, 5x týdně za obžalovaným jeho synové [REDAKCE] na návštěvy, dostali najíst, peníze, sladkosti. Domnívá se, že peníze dostávali ve stovkách, nevěděla přesně, dle ní dostávali tak 500 Kč každý. Peněz bylo dost, obžalovaný prodával drogy, sama v tu dobu brala také drogy, nevěděla jistě, jestli [REDAKCE] u obžalovaného přespávali, [REDAKCE] se tam objevoval víc.
9. K návrhu obžalovaného byl vyslechnut [REDAKCE], ten vypověděl, že je řidičem z povolání, k dotazu soudu uvedl, že je od rána do večera pryč, proto nevěděl nic o placení výživného obžalovaným, bydlel ve stejné ulici jako obžalovaný, ale to se jen pozdravili. Má syna s paní [REDAKCE], což zjistil, když synovi bylo deset let. K tomu obžalovaný uvedl, že chtěl poukázat na to, že si paní [REDAKCE] nechala platit výživné od úplně jiného muže.
10. K návrhu obžalovaného soud vyslechl svědkyni [REDAKCE], sociální pracovníci [REDAKCE], která vypověděla, že viděla jednoho ze synů, [REDAKCE], v době, než obžalovaný nastoupil do výkonu trestu. Do domácnosti obžalovaného chodila jedenkrát až dvakrát týdně, syna obžalovaného tam zaznamenala pouze jednou.
11. Z protokolu o výslechu svědka [REDAKCE] mimo hlavní líčení bylo zjištěno, že dva, tři roky zpět spolu s obžalovaným trávili hodně času, společně opravovali auta. Do [REDAKCE] jel s obžalovaným za bývalou partnerkou obžalovaného dvakrát nebo třikrát, obžalovaný mu říkal, že s ní potřebuje mluvit, bylo to na pět, deset minut, svědek nikdy nebyl bezprostředně přítomen jejich rozhovoru.
12. Z výslechu svědkyně [REDAKCE], soudní tajemnice Okresního soudu v Tachově, nebylo k věci zjištěno nic zásadního.
13. Obžalovaný je dále usvědčován **listinnými důkazy**. Rodnými listy bylo prokázáno, že obžalovaný je otcem [REDAKCE]. Rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 24. 9. 2015, č.j. 13P 33/2015 – 99, bylo prokázáno, že nezletilé děti [REDAKCE], [REDAKCE] byly svěřeny do péče matky, výživné po dobu výkonu trestu odnětí svobody nebylo stanoveno. Rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 28. 6. 2018, č.j. 13P 33/2015 – 160, byly nezletilé děti [REDAKCE] pro dobu do a po rozvodu manželství svěřeny

do péče matky, obžalovanému jako otci byla stanovena povinnost přispívat s účinností od 1. 4. 2018 na výživu nezl. ██████████ částkou 1.500 Kč měsíčně, na nezl. ██████████ částkou 1.000 Kč měsíčně, na nezl. ██████████ částkou 1.000 Kč měsíčně, na nezl. ██████████ částkou 1.000 Kč měsíčně se splatností vždy do každého 15. dne v měsíci k rukám matky. Rozsudek nabyt právní moci 8. 8. 2018. Rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 19. 3. 2019, č.j. 19C 29/2019 - 41, bylo prokázáno, že manželství obžalovaného a ██████████ bylo rozvedeno, rozsudek nabyt právní moci 19. 3. 2019. Z přehledu placení výživného je zřejmá doba, po kterou obžalovaný neplnil svou vyživovací povinnost, dále jsou patrné i dílčí úhrady provedené obžalovaným poštovní poukázkou. Kopii poštovních poukázek bylo prokázáno, že obžalovaný zaplatil ██████████ na výživném dne 4. 11. 2019 částku 500 Kč, dne 16. 6. 2020 částku 1.500 Kč, dne 11. 2. 2021 částku 1.000 Kč, dne 16. 4. 2021 částku 1.000 Kč. V souladu s uvedenými platbami je obsah zprávy probační služby ze dne 29. září 2021, kromě toho z této zprávy vyplynulo, že v rámci výkonu dohledu v období od 18. 6. 2018 do nástupu výkonu trestu dne 3. 6. 2021 obžalovaný předložil výše uvedené poštovní poukázky, byl opakovaně upozorňován na možné důsledky neplacení výživného, obžalovaný se přitom obhajoval špatnou finanční situací. Probační služba jednala s oprávněnou ██████████, ve zprávách v rámci dohledu a výkonu domácího vězení bylo pravidelně konstatováno, že obžalovaný nehradí řádně výživné, což odpovídá obsahu zprávy probační služby zpracované ve věci obžalovaného vedené zdejším soudem pod sp. zn. 8T 156/2019. Ze zprávy úřadu práce ze dne 6. 6. 2022 bylo prokázáno, že ██████████ byly v rozhodném období vypláceny dávky – přídavky na děti. Jejich výše je zřejmá z rozhodnutí a z rozpisů vyplacených dávek. Z evidence úřadu práce k 19. 7. 2021 jsou dále zřejmé nabídky volných pracovních míst.

14. Rodnými listy dětí – ██████████ bylo prokázáno, že obžalovaný je jejich otcem. Rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 13. 12. 2004, č.j. P197/2004 – 13, pak bylo prokázáno, soud schválil dohodu, jímž byl nezl. ██████████ svěřeni výchovy matky ██████████, obžalovaný jako otec se zavázal přispívat na jejich výživu na každého částkou 1.500 Kč měsíčně. Rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 19. 3. 2008, č.j. 13P 197/2004 – 48, bylo prokázáno, že soud schválil dohodu, kterou se obžalovaný jako otec zavázal přispívat na výživu nezl. ██████████ částkou 750 Kč měsíčně, na nezl. ██████████ částkou 750 Kč měsíčně, a to vždy do každého 20. dne v měsíci k rukám matky. Rozsudek nabyt právní moci 15. 4. 2008. Ze zpráv Hotelové školy ██████████, příspěvková organizace, bylo dále zjištěno, že ██████████ byl přijat ke studiu k oboru kuchař, byl žákem v tomto oboru od ██████████ studia zanechal na žádost zákonného zástupce – matky, pro nezáměr o obor a problémy v distanční výuce. Dle zprávy Střední průmyslové školy v ██████████ byl následně nezl. ██████████ přijat ke studiu pro obor obráběč kovů od ██████████ Ze zprávy Střední školy živnostenské v ██████████ vyplynulo, že ██████████ a ██████████ navštěvovali v době od ██████████ první ročník oboru cukrář. Prospěchově se řadili k podprůměrným žákům s vysokým počtem zmeškaných hodin, dne ██████████ přestoupili na Střední školu ██████████ Dle zprávy Střední školy ██████████ ze dne 16. 6. 2021 bylo k ██████████ studium ██████████ považováno za zanechané. Zprávou České správy sociálního zabezpečení bylo prokázáno, že ██████████ pobírá invalidní důchod. Ze zprávy úřadu práce bylo zjištěno, že dne 28. 6. 2021 si ██████████ se zaregistrovali na úřadu práce, podali žádost o zprostředkování zaměstnání a žádost o podporu, která jim nebyla přiznána, dále byli vedeni úřadem práce od 12. 3. 2020 do 31. 8. 2020, k 12. 8. 2021 jim nebyly vypláceny žádné dávky, byli vedeni jako spoluposuzované osoby na dávkách ██████████ (příspěvky na bydlení, přídavky na děti, příspěvek na živobytí, doplatek na bydlení).

15. Ve věci byly provedeny i další listinné důkazy. Z protokolu o výslechu svědka ██████████ vyplynulo, že někdy na jaře nebo v létě roku 2019 obžalovaný přijel do ██████████ s tím, že dětem přivezl sladkosti a peníze. Dle svědkyně ho však ██████████ nepustila za vrátka, řekla, že od něj nic nechce. Obžalovaný proto odjel. Svědkyně nevěděla, co bylo v taškách, které nesl obžalovaný, nevěděla, kolik chtěl dát obžalovaný peněz ██████████, a zda jí nějaké

peníze dal. Obžalovaný přitom říkal, že jí výživné platí, ■■■■■ říkala opak. Z protokolu o výsledku svědka ■■■■■ vyplynulo, že viděl asi ve třech případech, že obžalovaný přijel za ■■■■■, a chtěl jí dát peníze. Asi to bylo čtyři roky zpátky, v roce 2017 nebo 2018. Nevěděl, kolik jí chtěl dát obžalovaný peněz. Ona však peníze nechtěla, odmítla si je vzít. Obžalovaný dětem přivezl také tašku se sladkostmi. Svědek nevěděl, zda obžalovaný nosil výživné ■■■■■ v roce 2019, 2020, pouze slyšel od obžalovaného, že se za ní zastavil. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení ■■■■■ soud zjistil, že žije od roku 2017 s obžalovaným jako družka. Ví, že obžalovaný má vyživovací povinnost ke svým 4 dětem, v roce 2018 s ním byla jednou v ■■■■■ za jeho dětmi, přišla tam ■■■■■ a začali se hádat. Od té doby tam nikdy nebyla. Obžalovaný posílal alimenty na složenku, nevěděla, zda obžalovaný posílal alimenty každý měsíc, ani v jaké výši, v roce 2020-2021 posílal nějaké složenky a peníze, kolik to bylo peněz, nevěděla. V roce 2018-2019 obžalovaný prodával drogy, jezdil ■■■■■, nevěděla, jestli obžalovaný jezdil na ■■■■■ a dával jí peníze. ■■■■■ dal peníze v roce 2018 asi jednou, jinak jí peníze neplatil, dával každý měsíc peníze dětem do ruky, odhadovala, že to bylo tak 500 Kč i více. ■■■■■ jezdili do ■■■■■ jednou za měsíc a každý měsíc jim obžalovaný dal nějaké peníze.

16. K návrhu obžalovaného soud vyslechl řadu svědků, kteří měli prokázat, že oprávněné ■■■■■ nedluží na výživném tak vysokou částku, zároveň navrhaní svědci měli potvrdit, že paní ■■■■■ nedluží žádnou částku, neboť peníze dával přímo synům. Žádný z vyslechnutých svědků ovšem nepotvrdil, že obžalovaný platil oprávněné ■■■■■ výživné, či že by viděl, že obžalovaný jí předával nějaké peníze. Pouze ■■■■■ vypověděla, že obžalovaný byl v létě 2019 za oprávněnou ■■■■■, o předání peněz nic nevěděla. Svědek ■■■■■ uvedl sice, že obžalovaný chtěl dát peníze oprávněné ■■■■■, ale to se vztahovalo k období roku 2017, 2018, nikoliv k právě projednávanému období. Stejně tak svědkyně ■■■■■ se vyjadřovala k období roku 2018, kdy byla jednou s obžalovaným v ■■■■■ jinak hovořila o platbách složenkami, které jsou součástí spisu a byly provedeny k důkazu. Naopak bylo prokázáno výpovědí svědkyně ■■■■■ a listinnými důkazy (rozvedenými především v bodě 13. tohoto rozsudku), že obžalovaný řádně a pravidelně neplatil s výjimkou předložených poštovních poukázek stanovené výživné na své nezletilé děti. Také ze zprávy probační služby vyplynulo, že obžalovaný byl opakovaně v rámci dohledu upozorňován, že neplní svou vyživovací povinnost a na důsledky s tím spojené. Vzhledem k této skutečnosti a také k tomu, že již byl ve věci zanedbání povinné výživy odsouzen rozsudkem zdejšího soudu sp. zn. 8T 3/2019 je těžko uvěřitelné, že pokud obžalovaný zaplatil oprávněné ■■■■■ nějaké peníze i v rozsudkem vymezeném období, nenechal si tuto skutečnost potvrdit. Obhajoba obžalovaného, že tedy platil výživné, ale nemá to pouze potvrzené od svědkyně ■■■■■, která si peníze brala, ale ujišťovala ho, že jej neoznámí, soud shledává jako účelovou. Mimoto je třeba podotknout, s ohledem na faktické příjmy, které měl obžalovaný v době, kdy si již nevydělával prodejem drog, že reálně nemohl oprávněné ■■■■■ předávat měsíčně 10.000 Kč. Pokud jde o skutek pod bodem 2. rozsudku, výpovědí svědkyně ■■■■■, svědka ■■■■■ jakož i úředním záznamem o podaném vysvětlení ■■■■■ a listinnými důkazy uvedenými v bodě 14. odůvodnění rozhodnutí bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný neplatil stanovené výživné. K tomu je nutno dodat, že obhajoba obžalovaného, že za ním synové chodili a že jim dával peníze, nezbavuje obžalovaného trestní odpovědnosti. Za výživné ve smyslu § 196 trestního zákoníku o trestném činu zanedbání povinné výživy nelze považovat příležitostná plnění v době styku otce s dětmi, která mají povahu dáreků, či jiných podobných plnění nesměřujících k uspokojování odůvodněných potřeb dětí (R 17/1997).

17. Soud pro nadbytečnost zamítl návrh obžalovaného na výslech svědka ■■■■■, když vyjádření svědka není v daném ohledu pro posouzení věci podstatné. Tato osoba měla dle obžalovaného 12 let platit zbytečně výživné na dítě paní ■■■■■, obžalovaný poukazoval proto na to, že si svědkyně ■■■■■ vždy vymyslí, že někdo neplatí alimenty. Na základě výsledků provedeného dokazování byl pro nadbytečnost zamítnut také návrh obžalovaného na zpracování grafologického

posudku k dopisu na č. 1. 353 spisu. Dále soud zamítl pro nadbytečnost při hlavním líčení dne 20. 4. 2023 návrh obžalovaného na provedení listin od České spořitelny, které měly doložit, že obžalovaný s pomocí banky řeší blokaci účtu a neúměrné strhávané částky exekutorem. K tomu je třeba říci, že v projednávané věci je řešeno dlužné výživné již za období od 17. 7. 2019 do 3. 6. 2021 a obžalovaný uváděl, že běžné výživné neplatí, proto by předmětné listiny neměly na posouzení věci žádný vliv.

18. Co se týče rozsahu vyživovací povinnosti (výše výživného), soud posuzoval tuto otázku v souladu s § 9 odst. 1 trestního řádu jako předběžnou otázku samostatně. Dospěl přitom k závěru po celkovém zhodnocení příjmů a výdajů obžalovaného v rozhodné době, že rozsudky stanovená výše výživného nebyla v dané době s ohledem na osobní a finanční poměry obžalovaného s výjimkou prvního období zcela splnitelná. Při určení rozsahu výživného soud vzal zároveň v potaz jak potřeby dětí, tak potřeby oprávněných matek. Kromě ██████████ který má astma, děti obžalovaného nemají žádné zdravotní problémy, svědkyně nehovořily o tom, že by mělo nějaké z dětí ještě jiné zvláštní potřeby. Svědkyně ██████████ sama od sebe žádné výživné po obžalovaném nechtěla, s náklady jí pomáhali rodiče. Svědkyně ██████████ k vychází s penězi především díky svému partnerovi. Obžalovaný si při hodnocení svých příjmů odporoval, nejprve uváděl, že dával v rozhodném období paní ██████████ měsíčně okolo 10.000 Kč, pak tvrdil, že byl na tom s příjmem špatně, neboť měl exekuce. Dle opakovaného tvrzení obžalovaného však byly jeho příjmy v období od února 2019 do dubna 2019 dobré, neboť si vydělával prodejem drog. Obžalovaný si zpětně již nedokázal přesně vybavit, z čeho žil v období od listopadu 2019 do dubna 2020, zřejmě ještě z drog. Tato skutečnost se ovšem soudu jeví jako velmi nepravděpodobná, když 17. 7. 2019 byl propuštěn z vazby a zároveň vazba byla nahrazena dohledem probačního úředníka, výkonem elektronické kontroly ve spojení s předběžnými opatřeními. Nicméně z přehledu volných pracovních míst evidovaných úřadem práce, jakož i z úřední činnosti soudu je známo, že v dané době bylo dostatek volných pracovních míst a obžalovaný si proto mohl legálně vydělávat. V této souvislosti je také nutno připomenout, že žádný dluh nemá přednost před placením výživného. V září (kdy byl ještě v evidenci ÚP), října a čtyři dny v listopadu 2019 pracoval ve společnosti ██████████, kde měl dle svých slov 7.000 Kč, ve společnosti ██████████ kde pracoval v dubnu až červnu 2020 a v srpnu 2020 až do června 2021 se výše příjmu dle přiloženého přehledu zaměstnavatele pohybovala od cca 3.000 Kč (zohledněny odpracované dny) až po 31.014 Kč čistého. Na druhou stranu je také třeba zohlednit, že s náklady v rozhodném období pomáhali obžalovanému a jeho přítelkyni její rodiče, když v období od dubna 2019 do srpna 2020 u nich bydleli. Zbytečné výdaje pak měl obžalovaný také za cigarety ve výši cca 600 Kč měsíčně. Dle názoru soudu obžalovaný byl schopen hradit s ohledem na své příjmy a výdaje výživné minimálně v rozsahu 70 %, optimálně (se zjištěnými vyššími příjmy) pak v rozsahu 90 % soudem určeného výživného (uvedeno v bodu 13. a 14. odůvodnění rozsudku), což však obžalovaný v rozhodném období alespoň v minimálním rozsahu s výjimkou zaznamenaných plateb nečinil. V souladu s pokynem krajského soudu pak byla výše výživného vymezena i ve výroku rozsudku. Opatrovnickým soudem bylo obžalovanému stanoveno hradit výživné na nezl. ██████████ ve výši 1.500 Kč, obžalovaný mohl platit tudíž výživné ve výši nejméně 1.050 Kč měsíčně, nejvýše 1.350 Kč měsíčně, na nezl. ██████████ a ██████████ byla stanovena vyživovací povinnost vždy ve výši 1.000 Kč, nejméně mohl obžalovaný platit tedy 700 Kč, nejvýše pak 900 Kč. Na syny ██████████ měl platit výživné ve výši 750 Kč měsíčně na každého z nich, nejméně tak mohl platit 525 Kč měsíčně, nejvíce pak 675 Kč měsíčně.

19. Z hlediska právní kvalifikace obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku. Neplnil totiž úmyslně svou zákonnou povinnost vyživovat jiného (§ 910 odst. 1, § 911 občanského zákoníku zakládá vyživovací povinnost rodičů vůči dětem do doby, dokud děti nejsou samy schopny se živit) a činil tak po dobu delší než čtyři měsíce, konkrétně se jednalo o necelých dvacet dva měsíců. Oproti obžalobě soud upravil dobu, po kterou obžalovaný páchal trestnou činnost. Z popisu skutků bylo vypuštěno období od 25. 2. 2019 do 9. 4. 2019, o kterém obžalovaný uváděl, že si vydělával trestnou činností,

prodával drogy, za což byl později odsouzen. Měl takové příjmy, že dokázal hradit výživné, a lze také připustit, že synům [REDAKCE] v tomto období mohl přispívat vyšším kapesným, než je obvyklé. Ačkoliv žádným z důkazů nebylo prokázáno, že obžalovaný skutečně uhradil oprávněné [REDAKCE] a oprávněné [REDAKCE] v této době nějaké výživné, v tomto bodu se jeví obhajoba obžalovaného uvěřitelná, a proto soud postupoval v tomto směru v jeho prospěch a doba trestné činnosti byla vymezena pouze pro období od 17. 7. 2019 do 3. 6. 2021. Kromě toho byl zjednodušen popis skutku při zachování jeho totožnosti, a to v souladu s pokyny krajského soudu. Z hlediska subjektivní stránky obžalovaný jednal minimálně ve formě nepřímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť nepochybně věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákonem, (tj. zájem na řádném zajištění výživy svých dětí), a pro případ, že tak způsobí, s tím byl srozuměn.

20. Při rozhodování o druhu a výši trestu soud vycházel především z ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku, dle kterého je z hlediska stanovení druhu a výměry trestu rozhodná zejména povaha a závažnost činu, daná především způsobem provedení činu, jeho následky a osobou pachatele. K obžalovanému bylo zjištěno, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 26. 3. 2019, sp. zn. 8T 3/2019, pro dvojnásobný přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 2, 3 trestního zákoníku, za což mu byl uložen souhrnný trestu domácího vězení v trvání dvaceti čtyř měsíců. Této trestné činnosti se dopustil vůči svým dětem [REDAKCE] a [REDAKCE] v období od června 2013 do 16. 1. 2019 s výjimkou období od 27. 10. 2014 do 27. 10. 2017, kdy byl ve výkonu trestu odnětí svobody a dále vůči [REDAKCE] v období od 27. 10. 2017 do 16. 1. 2019. V opisu z evidence přestupků má jeden záznam z roku 2019, v opisu z evidence rejstříku trestů má celkem 25 záznamů, a to zejména pro majetkovou trestnou činnost a dále pro přečiny maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Po výše citovaném rozsudku následovalo odsouzení Okresním soudem v Chebu ze dne 24. 4. 2019, sp. zn. 7T 147/2018, pro přečiny dle § 274 odst. 1 trestního zákoníku a dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jímž bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu právě vzhledem k výše konstatovanému rozhodnutí. Dále bylo rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 23. 1. 2020, sp. zn. 8T 56/2019, jímž byl odsouzen pro trestný čin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, upuštěno od uložení souhrnného trestu vzhledem k rozhodnutí Okresního soudu v Tachově z 17. 6. 2015, sp. zn. 9T 107/2014, zároveň mu byl tímto rozsudkem uložen za zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání tří let se stanovením zkušební doby v trvání pěti let a se stanovením dohledu, dále mu byl uložen trest propadnutí věci. Rozhodnutí nabylo právní moci 23. 1. 2020. Hodnocení věznic vyznívaly kladně. Rozsudkem Okresního soudu v Chebu ze dne 21. 12. 2022, č.j. 2T 19/2022 – 246, bylo prokázáno, že obžalovaný byl uznán vinným pokračujícím přečinem krivého obvinění podle § 345 odst. 2 trestního zákoníku a pokračujícím přečinem krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kterých se dopustil v září, říjnu, prosinci 2019, a podle § 44 trestního zákoníku bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu s ohledem na trest z rozsudku Okresního soudu v Tachově ze dne 23. 1. 2022, sp. zn. 8T 156/2019. Ze zprávy probační a mediační služby ze dne 13. 2. 2023 ve věci zdejšího soudu 8T 156/2019 bylo dále zjištěno, že obžalovaný porušil závažným způsobem podmínky dohledu, neboť nekomunikuje řádně s PMS, nedostavuje se v termínech na konzultace, nehradí výživné.

21. V dané věci závažnost činu soud shledává mírně vyšší, a to především s ohledem na osobu obžalovaného, který byl již opakovaně soudně projednáván, bylo na něho působeno jak alternativnímu tresty, tak tresty nepodmíněnými, a pro stejnorodou trestnou činnost byl již odsouzen k trestu domácího vězení, který vykonal. Vzhledem k tomu, že byl souzen pro dva přečiny, byl ukládán trest úhrnný dle § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody s trestní sazbou až na jeden rok. Ve věci soud neshledal žádné polehčující

okolnosti. Obžalovanému přitěžuje trestní minulost a dále skutečnosti, že se trestné činnosti dopustil v době podmíněného odsouzení s dohledem, také v době, kdy vykonával trest domácího vězení a dále rozsah trestné činnosti (výživné neplatil vůči šesti dětem a po dobu dvaceti dvou měsíců). Z uvedených důvodů byl obžalovanému uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v délce tří měsíců. Mírnější výměra trestu oproti návrhu státního zastupitelství (a oproti prvnímu rozsudku ve věci) je odůvodněna délkou trestního řízení, dále pak povahou trestné činnosti a jeho aktuální rodinnou situací, když vychovává s partnerkou další dvě malé děti. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen za splnění zákonných podmínek do věznice s ostrahou, neboť byl ukládán nepodmíněný trest odnětí svobody za přečin a obžalovaný v posledních pěti letech neuprchl, ani se nepokusil uprchnout z vazby, z výkonu trestu či z výkonu zabezpečovací detence.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím Okresního soudu v Tachově. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě k jeho podání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvého stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Tachov 20. dubna 2023

Mgr. Petra Psohlavcová v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Jana Strnadová